



Gaisma un akcesuāri kā skulptūra – Kose vāzes Goccia & Soffio, dizainere Rozārija Ratīna, stāvlampa Spun Light, Flos, dizainers Sebastjans Rongs.



Bulthaup virtuve galīgi nianētā toni kontrastē ar eksprezīvo Rūdolfa Pīnna gleznu «Loks», 1991.

33. Šoruden sāka apdzīvot pēc Meinharda fon Gerkāna 1997. gadā radītās projekta skices būvēto māju Zaubes ielā. Jaunbūvei harmoniski jāiekļaujas starp pagājušā gadsimta trīsdesmito gadu tautiskā romantisma un art deco ēku fasādēm un jaatbilst mūsdienu augstajām tehnoloģiskajām prasībām. Tas ir arhitektūras un būves biroja «Vincents» veikums.



Tas ir **laiks un nekustamā īpašuma tirgus** neredzamā roka, kas dinamiskā pilsetā ievieš struktūru un līdz ar to ari **skaidrību par to, kur izvēlēties mājokli** vai iekārtot biroju atbilstīgi katra priekšstatam par dzīves kvalitati. Tā ir profesionālitate un intuīcija, kas lauj paredzēt šo attīstību un būt daļai no tās.

Pagājušā gadsimta trīsdesmito gadu tautiskā romantisma un art deco fasāžu blīvums Zaubes ielai piebur milīgu intimitāti. Otru šādu ielu Rīgā ir grūti atrast, tādēļ tai neizbēgami piedien statuss – visvarāk pieprasītā dzīvesvieta aizņemtiem cilvē-

kiem, kuri no ikdienas kradas meklē klusu patvērumu pilsētas centra robežās. Sākusies pie nevalīgās Valdemāra ielas, jau pēc pārsimt metriem Zaubes iela atveras Rīgas mazapbūvētajai zonai, kas vēl **jaušamā attālumā** beidzas ar upi, ostu un tātad – **brīvību**.

Rīgā dzimušais pasaulesvācu arhitekts Meinhardis fon Gerkāns jau 1997. gadā radīja projekta skici Zaubes ielas ēkai, kura **vienvaikus jāiekļaujas** trīsdesmito gadu noskaņas un **jaatbilst mūsdienu augstajām tehnoloģiskajām prasībām**. Natas atradis ari savu laiku – 2004. gada rudenī arhitektūras un būves birojs «Vincents» nodevis māju tās iedzīvotājiem **privātās dzīves baudīšanai**.

Ēkas arhitektūrā nav nejaušību, pastāv strikti nosacījumi būves formai, ēkas augstumam, proporcijām un materiāliem – **svarīgs ir logu dalījums, īpaša nozīme ir fasādes krāsojuma tonim, kas, virspusējī raugoties, ir vienkārši balts, tomēr patiesībā īpaši piemeklēts gaisīs tonis**. Trīsdesmito gadu arhitektūras tradīcijas turpinās ari **apaļajā gliemežveida kāpņutelpā**, kas ved uz vienpusējīgām simetriski ik pusstāvā izvietotiem 110 un 135 m² dzīvokļiem. Mājas klausumu un iedzīvotāju diskretumu sargā ieklātās paklājs, – kur gan vēl citur Rīgā dzīvokļu nama kāpnēs tāds ir atrodams?

Fon Gerkāna arhitektūrā svarīgs ir dialogs ar esošo kontekstu. Šai gadījumā tas ir īpašs, Zaubes ielas stūri rotā **ozols, ko 1938. gadā** stādījis **Kārlis Ulmanis** savu drauga, grāmatu rūpnieka Frīča Andersona celtā Zaubes ielas 10, nama iesvētīšanas reizē. Tādējā ar vienlaicīgiem stikla fasādi, kas iežīmē ēkas asi, ēkas ģeometrija ►



Monumentāls Armani Casa ēdamgalds un tīkko jaušama Luis Poulsen lampa «Enigma», dizaineri Shioichi Uchiyama.



Dzīvojamās telpas dvēsele – viegls *B&B Italia* divāns *Charles*, paklājs *Kasthall* mājas mietam.



Bisazza grīdas klājuma un kirškoka mēbeļu stingrā ģeometrija, ko papildina striktā stilā ieturēti *Agape* vannasistabas gaismekļi un aksesuāri.

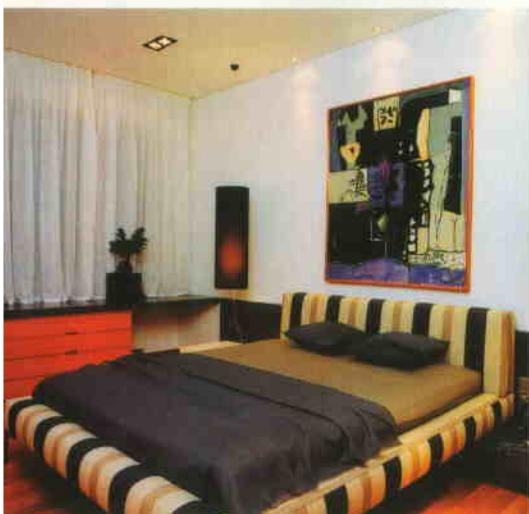


Pastāvīgu un ilgtspējīgu arhitektūru raksturo vienkāršība, strukturālā kārtība, daudzveidības un vienveidības līdzsvars un neatkārtojamība. Meinhards fon Gerkāns

atveras pret ielas stūri, laujot nama iemītniekiem «taustīt» vēsturisko ozolu un veidojot vizuālu saikni starp iekštelpu un ārējo vidi.

Interjera un eksterjera strikta fiziska norobežošana, kas kādreiz arhitektūrā bija neizbēgama, jo kalpoja mērķim aizsargāt iekštelpu no ārējās vides fiziskas iedarbības, attīstoties jau nākajām tehnoloģijām, vairs nav aktuāla. Nikuliga kļuvusi arī doma par ārējā veidola reprezentatīvi distancējošo funkciju. Izzūdot robežai, zūd arī idejisks iekštelpas un ārtelpas daļums. Šai kontekstā izkūst interjera dizaineres (Guna Eglīte un salons «Inspira») un arhitekta arodi nošķirtiba, ēķa ir komplekss risinājums cilvēka dzīves telpai.

110 kvadrātmētru lielā studijas tipa dzīvokļa interjera idejas pamata **ir vienkāršība un atbilstība** cilvēka **dzīvesveidam**. Lietu galvenais uzdevums ir funkcija, sāturs un ilgdzīvošana. **Dabas krāsu** – baltā, brūnā, pelēkā – **saspēle nomierina** un atgādina par situāciju aiz loga, sinepijkrāsas svītrotais gultas audums un batikas elementi divānu spilveņos **interjeram piešķir subjektivitāti**, kas postminimālisma laikos kļuvusi par laba dizaina priekšnosacījumu. Interjera iekartojušā **mēbeles ir arhitektūras daļa**, un tās nav uztveramas kā objektu savirknējums. Eiropas mēbeļu ražotājiem *Bulthaup*, *B&B Italia*, *Maxalto*, *Armani Casa* kopīgs ir mūsdienīgs dizains, pārdomāta funkcija un augstākā kvalitāte, to-mēr katram šim formās vienkāršajam priekšmetam piemīt sava raksturs un ekspresivitāte. Atšķirīgas laikmetīgā dizaina nokrāsas parādās rūpīgi pārdomātās kombinācijās, izdalot telpas pamatrāmi un papildinot to ar akcentējošiem objektiem un pārdomātiem aksesuāriem. Savā **vēsajā elegancē** lietas šarmu iegūst līdz ar **laika plūdumu** un telpas **iemītnieku dzīvinošo klātbūtni**.



B&B Italia gulta, viegla un aktuāli svītraina, Rūdolfa Piņņa «Mēs», 1990.